

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VI. Ab anno Christi 750. ad annum 760.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

DECAS VI.

✻ *Ab anno Christi 750. ad annum 760.* ✻

751. **I**ncipit hoc anno arduum negotium translationis Regni Francici in Pipinum Majorem Domus Franciæ, cui nihil deerat præter regium nomen: hoc etiam ut consequeretur, effecit Childerici III. inter inertes familiæ Merovingianæ inertissimi Regis stupiditas. Celebratis enim Comitibus Regni, omnes è re Francicâ fore judicârunt, exauctorato Childerico Pipinum Regem creari. Sed ne tumultus fieret ab iis, qui fidem Regi datam obtendebant, perhonorificâ legatione ad Zachariam missâ petitum est, ut Francos à præstito Principi suo fidei Sacramento absolveret. Legationis negotio perfuncti sunt S. Barchardus Episcopus Herbipolensis, & Wolcadius seu Eulcadius abbas S. Dionysii, Pipini summus capellanus, Zacharias Francorum precibus assensus est, & dedit quod rogabatur, quantum poterat, & quantum potentes indigerent. Ita sublato conscientie Dei que metu, factum est, quod mirabatur sequens ætas, & sine crimine perduellionis nunquam imitabitur.

752.

✱(752.)✱ Pipinus Svesione in Regem Francorum inungitur à S. Bonifacio Moguntino Episcopo, ex mandato Zachariæ Pontificis, Hildericus ultimus Merovingiorum exauctoratus in monasterium missus comam, cui petendæ tantum vacabat, cum regno amittit. Gesilea quoque uxor fit monialis. Et hoc fato regibus ac Principibus omnibus nunquam satis vitato familia Merovingiana à Rege Pharamundo trecentis triginta & amplius annis seoptro Franciæ potita, concidit.

Zacharias diu & solerter gesto Pontificatu moritur hoc año, in Sanctorum numerum adscriptus, sedem relinquit Stephano hujus nominis secundo, presbytero, sed is tertio creationis die, cum à somno surgeret & causas familiares disponderet, subito alienatus obmutuit, & sequenti die defunctus est. post quem electus est Stephanus ejusdem nominis III. patriâ Romanus, qui utprimùm Pontificatum adeptus est, antiqua Xenodochia restauravit, & nova construxit, ac redditibus dotavit.

Aistulphus Longobardorum Rex infestat Romanam ditionem, & promissam atque juratam Stephano III. quadraginta annorum pacem infringit, neque Rex perjurus ullis legationibus Pontificis aut Impera-

peratoris potuit ab injuria prohiberi. Cùm ergo Imperator longiùs diffitus coërcere perjurum non posset, à Francis auxilia postulanda erant, quæ minimè defuère.

✽(753.)✽ Stephanus Papa à Longobardis tantùm non cum Româ obsessâ oppressus, primò ad Aistulphum Regem Papiæ commorantem à duobus Pipini legatis deducitur, ut ab eis precibus exigeret restitutionem Ravennæ & Exarchatûs ejus, cùm verò nihil impetrare posset, invito licet Aistulpho, in Galliam ad Pipinum abit, cui Rex obviam cum uxore ac liberis processit, & non tantùm pedibus ejus se prosternavit, sed & vice stratoris juxta ejus equum ambulans aliquantum itineris deduxit.

Anastasius Constantinopolitanus Episcopus jam pridem animâ mortuus, mortem quoque corporalem obiit turpissimo morbo, qui dicitur Chordapfos, quo sterminus per os unâ cum animâ omnibus sordibus turpiore evomuit.

✽(754.)✽ Stephanus Papa Parisiis in Monasterio S. Dionysii posteaquam Pipinum Regem coronavit, aliquamdiu commoratus, in gravissimam ægitudinem incidit, & beneficio S. Dionysii sanitati restituitur.

L

Pipi-

Pipinus sollicitatum sæpe de pace Aistulphum cum exercitu aggreditur, atque in ipso Alpium transitu vincit, fugatumq; Ticini seu Papiæ obsidet; Stephanus tamen obtinuit à Pipino ut pace cum Aistulpho factâ, exactoque juramento de reddendo Exarchatu Ravennæ & civitatibus Romani Ducatûs, rediret cum exercitu in Gallias, & sic Sanguini humano parceretur.

Carolomannus ab Abbate suo Cassinate, jussus erat in Franciam ire, ut expeditione Pipini impediret, Aistulpho minitante excidium Monasterii Cassinensis, nisi eam peregrinationem vir sanctus susciperet. verum is à fratre retentus est, & in Monasterio Franciæ collocatus ubi religiosè & sanctè expiravit, ejusque corpus aureo loculo inclusum Cassium Pipinus remisit, ut ibi conquiesceret ubi quietem æternam comparare incepit.

Constantinus Copronymus convocat Conciliabulum 338. suæ farinæ Episcoporum & in eo præficit Ecclesiæ Constantinopolitanæ Præsulem Constantinum Monachum, hominem impurissimum. In hoc concilio velut mephitica palude aranis congregatis coaxatum est, imagines esse idola, Apostolos, Martyres imposturam non esse vocandos sanctos, & similia
plura

plura nefanda decreta, quæ mox à Stephano Papa, & Patriarchis Hierosolymitano, Alexandrino, & Antiocheno damnata sunt. Invaluit autem posthæc ingens persecutio, contra imagines, contra viros pios, ac præcipuè Monachos, quâ sævior vix ante furebat.

✠(755.)✠ Aistulphus iterum fit perjurus & fædifragus & plùs quàm ante Romanum Ducatum infestat, Sacra & profana commiscens, imagines Sanctorum flammis injiciens, Sacrosanctum Corpus Christi Dominicum polluens, Monachos plagis lanians, Sanctimoniales contaminans, Ecclesiasticos Laicosque nullo discrimine jugulans; itaque Stephanus scribit litteras ad Pipinum nomine S. Petri exaratas, quibus afflictissimæ Ecclesiæ auxilium rogat, & obtinet. Statim enim adfuit cum exercitu Pipinus, victumque in Alpium faucibus Aistulphum Papiæ obsedit, nec ut pacem ei concederet adduci potuit, nisi Ravennæ Exarchatum & omnes civitates captas Romano Ducatui restituisset, & ipso actu cessisset. Institère Legati Imperatoris ut hæc omnia Imperio redderentur, sed recusavit Pipinus, eaque malè ab Imperatore defensa, pejùs ab Aistulpho occupata, diplomate suo Sanctæ Ecclesiæ possiden-

enda donavit. *Primus amplificanda Ecclesie viam aperiens*, uti adhuc Ravennæ in Epigraphe legitur.

S. Bonifacius Moguntinæ Sedis Episcopus in Frisia martyrio afficitur. Corpus autem ejus tandem Fuldam delatum in Monasterio conditum est, quod sepulturæ suæ ipse delegerat, uti vitæ sanctitate, ita etiam post mortem miraculis clarus.

✽(756.)✽ Hali Princeps Saracenorum Antiochenum Patriarcham Sede suâ expellit, & multos Christianos odio fidei trucidat. Aistulphus in Venatione divinitus percussus occumbit. Desiderio Tuscano Duce, & Rachise fratre Aistulphi qui jam Monachum induerat, sed spe regni relicto monasterio arma sumpserat, acriter inter se contendentibus. Effecit tamen Stephanus Pontifex ut relicto exercitu Rachis Monasterium repeteret, & Desiderius Rex à Longobardis eligeretur.

✽(757.)✽ Stephanus Papa post inmensos labores pro Ecclesia exantlatos, ex hac vita migravit, & in ejus locum creatus est Paulus Stephani frater Germanus, egregiis moribus ornatus, & pauperum atque afflictorum sublevandæ miseræ addictissimus.

Mortuus item hoc anno Alphonfus seu Adel-

Adelphonsus, Galliciae Rex cognomento Catholicus, & Rex pientissimus gloriosus Saracenorum triumphis, in cuius obitu auditæ sunt in aëre voces laudantium Dominum: *Ecce quomodo tollitur Justus, & nemo considerat, ablatum à facie iniquitatis, & erit in pace memoria ejus.* In ejus locum successus est Froilanus seu Froila, qui Ducem Maurorum Gallæciam invadentem cæsis Saracenorum quinquaginta quatuor millibus fortiter devicit & triumphavit.

In Oriente viget persecutio, duobus Tyrannis adversus Orthodoxos sævientibus, Imperatore Copronymo & Habdallâ Saracenorum Principe, qui Monachos & Eremitas oppressit, cruces confregit, ecclesias diripuit, & ornamenta Judæis vendidit. Litteras insuper discere vetuit, ut illiteratos facilius ad Mahometis sectam pertraheret.

✠(758.)✠ In Perside magi quidam suadente dæmone nudi ex eminentibus locis volare præsumperunt, sed præcipites ruerunt contractis corporibus, irridendi, nisi æternum miseri extitissent.

Monachi fugiunt ex Græcia, & Romæ linguâ suâ hymnos canere permittuntur.

Eadbertus Rex Nordhumbroꝝ in Anglia,

glia, & Oswilfo filius ejus Regnum relinquunt, & monasticam vitam profitentur.

✽(759.)✽ S. Othmarus Abbas monasterii S. Galli falsò luxuriæ criminis accusatus & ignominiosè expulsus est: quamvis criminator divinâ confestim vindictâ punitus, calumniam retractaret, & fraudem accusationis propalaret, plùs tamen hominum, quàm Dei sententia contra innocentiam prævaluit.

✽(760.)✽ Hoc anno Pipinus Waipharium Aquitanix Ducem bona Ecclesiæ rapientem ad restitutionem compulit: quod cum facere tergiversaretur, anno insequente iterum vicit, ac tandem post annos quinque semper rebellem, denuò superatum vitâ & Ducatu privavit, Pipinus autem totam Aquitaniam Gallico regno adjunxit. Sic ictus sapere didicit Pipinus: cum enim villam in Lugdunensi diocesi sibi aliquando retinere vellet, annuo censu persoluto à S. Remigio acriter verbis & verberibus exceptus & ad restitutionem compulsus est, quâ monitione edoctus, alios quoque vi&armis ad idem faciendum adegit.

✽(760.)✽

DECAS